

SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ

Utrenia (Denia Prohodului Domnului, de vineri seară)

10 aprilie 2026, vineri seară: †) Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, episcopul Râmnicului; Sfântul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului

** după Triodul, ediția 2010*

PREOTUL: **B**inecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min! **S**lavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! *(de trei ori, închinându-ne de fiecare dată)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău!

Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ! Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean!

PREOTUL: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min! **D**oamne, miluiește! *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru! *(închinându-ne de fiecare dată)*

și se citesc cei doi psalmi

Psalmul 19

1. **A**uză-te Domnul în ziua necazului și să te apere numele Dumnezeului lui Iacob!
2. **T**rimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijine pe tine!
3. **P**omenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie!
4. **D**ea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-I plinească!
5. **B**ucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale!
6. **A**cum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său, cu puterea drepte Sale.
7. **Î**l va auzi pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui.
8. **U**nii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.
9. **A**ceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat.
10. **D**oamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema!

Psalmul 20

1. **D**oamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.
2. **D**upă dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.
3. **C**ă l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. **V**iață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5. **M**are este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.
6. **C**ă îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.
7. **C**ă împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.
8. **A**flă-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine!

9. **Î**ți vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;
10. **D**omnul întru mânia Sa îți va tulbura pe ei și-i va mânca pe ei focul.
11. **R**odul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.
12. **C**ă au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea să stea.
13. **C**ă îți vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor.
14. **Î**nalță-Te, Doamne, întru tăria Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! *(de trei ori, închinându-ne de fiecare dată)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău!

Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ! Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean!

PREOTUL: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min! *Apoi cântă:*

Troparul Sfintei Cruci - glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta! Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Condacul Sfintei Cruci - glasul 4

Podobie: Cel Ce Te-ai înălțat...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule! Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – glasul 4

Ocrotitoare, neînfricăată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce esti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu! Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini! Mântuiește pe cei pe care i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată!

PREOTUL, *cădind în fața Sfintei Mese, rostește:*

Ectenia întreită scurtă

PREOTUL: *Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste!*

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* **D**oamne, miluieste! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.*

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min! *Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!*

PREOTUL: **S**lavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Cei șase psalmi ai Utreniei (Hexapsalmul)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire! *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

Psalmul 3

1. **D**oamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;
2. **M**ulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!“
3. **I**ar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.
4. **C**u glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.
5. **E**u m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.
6. **N**u mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.
7. **S**coală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu!, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.
8. **A** Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.
Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

1. **D**oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți!
2. **C**ă săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. **N**u este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.
4. **C**ă fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsatau peste mine.
5. **U**mplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilile mele, din pricina nebuliei mele.
6. **C**hinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. **C**ă șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

8. **N**ecăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. **D**oamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. **I**nima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine.

11. **P**rietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat.

12. **Ș**i se sileau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. **I**ar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. **Ș**i m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări.

15. **C**ă spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu,

16. **C**ă am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

17. **C**ă eu spre bătai gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. **C**ă fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu;

19. **I**ar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. **C**ei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea.

21. **N**u mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine!

22. **I**a aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

***N**u mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!*

Psalmul 62

1. **D**umnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

2. **Î**nsetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,

3. **Î**n pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.

4. **C**ă mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda.

5. **A**șa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. **C**a de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. **D**e mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu

8. **Ș**i întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. **I**ar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. **I**ar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Doamne, miluiește! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 87

1. **D**oamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

2. **S**ă ajungă înaintea Ta rugăciunea mea! Pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,

3. **C**ă s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

4. **S**ocotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

5. **C**a niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta.

6. **P**usu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

7. **A**supra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

8. **D**epărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

9. **Î**nchis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

10. **S**trigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. **O**are, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?

12. **O**are, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?

13. **O**are, se vor cunoaște în întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?

14. **I**ar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. **P**entru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?

16. **S**ărac sunt eu și în osteneți din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit.

17. **P**este mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.

18. **Î**nconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.

19. **D**epărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

***D**oamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne!*

Psalmul 102

1. **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

2. **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui:

3. **P**e Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

4. **P**e Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

5. **P**e Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6. **C**el ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. **C**unoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

8. **Î**ndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. **N**u până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

10. **N**u după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

11. **C**i cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.

12. **P**e cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. **Î**n ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El.

14. **C**ă El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem.

15. **O**mul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori.

16. **C**ă duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său.

17. **I**ar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,

18. **Ș**i dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui

19. **Ș**i își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste tot stăpânește.

20. **B**inecuvântați pe Domnul toți Îngerii Lui, cei tari la virtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui!

21. **B**inecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui!

22. **B**inecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui! În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Psalmul 142

1. **D**oamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta!

2. **S**ă nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta!

3. **V**răjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. **M**âhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. **A**dușu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. **Î**ntins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă.

7. **D**egrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă!

8. **F**ă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea! Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu!

9. **S**capă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne!

10. **Î**nvață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu! Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. **P**entru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață! Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu!

12. **F**ă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta! Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta! Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!
(închinându-ne de fiecare dată)

Ectenia mare

PREOTUL: **C**u pace, Domnului să ne rugăm!

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm!

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm!

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm!

Pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm!

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm!

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm!

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm!

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm!

(Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului)

Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm!

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

STRANA: Ție, Doamne!

PREOTUL: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin!

Glăsuț 2

Stih: **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui!

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: **Î**nconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: **N**u voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: **P**iatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi, se cântă: **Troparele - glasul 2**

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Mironosițelor femei stând, lângă mormânt, îngerul a grăit: Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin. (... mai lung)

După aceasta, preoții și credincioșii aprind lumânări de ceară curată și se rânduiesc în jurul mesei, pe care se află așezat Sfântul Epitaf. Urmează Catisma a șaptesprezecea - stările Prohodului, care se cântă dulce și cu mare cuviință.

Conform Triodului, Stihurile având însemnarea **Stih**, nu se cântă, ci se citesc în taină înainte de fiecare tropar, dar în practică se pot și cânta, după cum hotărăște cel mai mare.

STAREA ÎNTÂI

Preotul cădește Sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul și stranele; dacă sunt mai mulți, cădește protosul. Apoi, se cântă rar întâiul tropar, **glasul al 5-lea**:

**În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și s-au spăimântat oștirile îngerești,
plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.**

1) Fericiți cei fără prihană în cale care umblă în legea Domnului! (Psalm 118,

**Dar cum mori, Viață,
și cum șezi în mormânt?
și împărăția morții Tu o zdrobești
și pe morții cei din iad îi înviezi?**

118, 2) Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor! (Psalmul

**Te mărim pe Tine,
I-i-suse Doamne,
și-ngroparea îți cinstim și Patimile,
că din stricăciune Tu ne-ai mântuit.**

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. (Psalmul 118, 3)

**Cel ce-ai pus pământul
cu măsuri, Hristoase,
astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.**

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. (Psalmul 118, 4)

**I-i-suse al meu,
Împărat a toate,
de ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei să dezrobești tot neamul omenesc.**

5) O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! (Psalmul 118,

**Stăpânul a toate
mort Se vede acum**

**și Deșertătorul gropilor celor morți
se încuie-n groapă nouă ca un om.**

**Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.
(Psalmul 118, 6)**

**În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
și viață lumii Tu ai izvorât.**

**Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale!
(Psalmul 118, 7)**

**Cu cei răi, Hristoase,
ca un răufăcător,
socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
și ne-ai scos din amăgirea celui rău.**

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit! (Psalmul 118, 8)

**Mai frumos cu chipul
decât oamenii toți,
ca un om Se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.**

**Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.
(Psalmul 118, 9)**

**Iadul cum va răbda
intrarea Ta, Doamne,
și cum nu se va zdrobi-ntunecându-se,
de-a luminii Tale fulgere orbind?**

**Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile
Tale! (Psalmul 118, 10)**

**Dulcea mea lumină
și mântuitoare,
cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns?
O, nespusa Ta răbdare, Bunule!**

**În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. (Psalmul
118, 11)**

**Nici lumea de duhuri
nu pricepe, Doamne,
nici mulțimea făr' de trup poate povesti**

taina îngropării Tale, neștiind.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale! (Psalmul 118, 12)

O, minuni străine!

O, nespuse lucruri!

*Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
îngropat de mâinile lui I-o-sif.*

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale. (Psalmul 118, 13)

În mormânt ai apus,

dar de-al Tatălui sân

nicicum nu Te-ai despărțit, Hristoase al meu.

Acest lucru e străin și negrăit!

14) ***În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. (Psalm 118,***

Întreaga făptură

recunoaște-n Tine

Împărat adevărat pe pământ și-n cer,

deși în mormânt Te pui, Hristoase-al meu!

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. (Psalmul 118, 15)

Tu-n mormânt fiind pus

Ziditor Hristoase,

temelia iadului s-a cutremurat

și-ale morților morminte s-au deschis.

16) ***La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. (Psalmul 118,***

Cela ce în palmă

tot pământul ține,

sub pământ acum cu trupul Se află mort,

slobozind pe morții cei legați în iad.

17) ***Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. (Psalmul 118,***

Din stricare, Doamne,

viața mea o ridici;

căci murind acum, la cei morți Te-ai pogorât

și-ale iadului zăvoare le-ai zdrobit.

18) Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta! (Psalmul 118,

**Ca lumina-n sfeșnic,
se ascunde acum
sub pământ, ca sub obroc, Trupul Domnului
și din iad alungă întunericul.**

**Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale!
(Psalmul 118, 19)**

**Mulțimea de oștiri,
cea duhovnicească,
împreună cu Iosif și cu Nicodim
merg să-ngroape pe Cel ce e ne-ncăput.**

**Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.
(Psalmul 118, 20)**

**Murind Tu de voie,
în mormânt ai fost pus;
și pe mine ce-am fost mort, I-isuse-al meu,
de amara mea greșală m-ai scăpat.**

**Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile
Tale. (Psalmul 118, 21)**

**S-a schimbat făptura
prin a Ta Patimă,
căci cu Tine-au pățimit toate câte sunt,
Făcător a toate cunoscându-Te.**

**Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit! (Psalmul
118, 22)**

**Luând în pânțece
a vieții Piatră,
cel a toate mâncător, iadul, a vărsat
pe toți morții ce din veac i-a înghițit.**

**Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău
cugeta la îndreptările Tale. (Psalmul 118, 23)**

**În mormânt nou Te-ai pus,
înnoind, Hristoase,
firea oamenilor, prin Învierea Ta,
după cum se cade unui Dumnezeu.**

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.
(Psalmul 118, 24)

**Pe pământ ai venit,
pe Adam să-l mântui,
și, pe-acesta negăsind, jos Te-ai pogorât;
pân' la iad, Stăpânul meu, l-ai căutat.**

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău! (Psalmul 118, 25)

**Pământul de frică
s-a mișcat, Cuvinte,
și Luceafărul lumina sa și-a ascuns,
apunând a Ta lumină sub pământ.**

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale!! (Psalmul 118, 26)

**Ca un om, ai murit
de-a Ta voie, Doamne,
dar, ca Dumnezeu, pe morți îi scoți din mormânt
și din întunericul păcatelor.**

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale!
(Psalmul 118, 27)

**Vărsând râu de lacrimi
peste Tine, Doamne,
cea Curată, ca o Maică, a glăsuțit:
Oare, cum Te voi îngropa, Fiul meu?**

Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale!
(Psalmul 118, 28)

**Ca grăuntul de grâu,
ce-ncolțește-n pământ,
Spic aducător de rod nouă Te-ai făcut,
înviind pe toți urmașii lui Adam.**

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește!
(Psalmul 118, 29)

**Sub pământ Te-ai ascuns
ca un soare, acum,
și-ntr-a morții noapte neagră Te-ai învelit;
ci răsari, Hristoase-al meu, mai strălucit!**

30) Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. (Psalmul 118,

**Cum ascunde luna
fața sa de soare,
așa groapa Te-a ascuns și pe Tine-acum,
Cel ce prin trupească moarte ai apus.**

31) Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi! (Psalm 118,

**I-i-sus, Viața,
gustând moarte acum,
pe toți oamenii de moarte i-a izbăvit
și viață tuturor le-a dăruit.**

32) Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai lărgit inima mea. (Psalm 118,

**Pe Adam cel dintâi,
prin păcat omorât,
la viață ridicându-l cu moartea Ta,
Adam nou în trup Te-ai arătat acum.**

**Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale, și o voi păzi pururea!
(Psalmul 118, 33)**

**Cereștile cete,
mort întins, pentru noi,
Te-au văzut, Stăpânul meu, și s-au spăimântat
și cu aripile s-au acoperit.**

**Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea!
(Psalmul 118, 34)**

**I-osif, Cuvinte,
pogorându-Te mort,
de pe lemn acum în noul mormânt Te-a pus;
ci-nviază, Doamne, mântuind pe toți!**

**Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit! (Psalmul
118, 35)**

**Bucurie, Doamne,
fiind îngerilor,
întristare lor acum le-ai pricinuit,
cu trup mort, ca pe un om, văzându-Te.**

Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie! (Psalmul 118, 36)

Suind Tu pe cruce,
împreun-ai suit
și pe oamenii cei vii; iar mergând la iad,
ai sculat dintr-însul pe cei morți din veac.

**Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă!
(Psalmul 118, 37)**

Ca un leu, Tu, Doamne,
adormind cu trupul,
ca un pui de leu Te scoli, Cea ce-ai fost mort,
lepădând și bătrânețea trupului.

**Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de
Tine! (Psalmul 118, 38)**

Cela ce din coasta
lui Adam cel dintâi
pe strămoașa ai zidit, ești în coastă-mpuns
și izvor curățitor ne izvorăști.

**Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune!
(Psalmul 118, 39)**

Se-njunghia în taină
mai-nainte mielul,
iar de față Tu acum junghiindu-Te,
de păcat făptura Ta o curățești.

**Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă! (Psalmul 118,
40)**

Cine, dar, va spune
chipul groaznic și nou?
Cel ce stăpânește toate făpturile
pătimizește azi și moare pentru noi.

**Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău,
(Psalmul 118, 41)**

Cuprinzându-i spaima,
Îngerii au strigat:
Cum Se vede mort Izvorul a tot ce-i viu
și cum în mormânt Se-ncuie Dumnezeu?

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. (Psalmul 118, 42)

**Din coasta Ta, Doamne,
cea însulițată,
izvorăști mie viață, prin viața Ta,
și mă înnoiești și mă viezi cu ea.**

**Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că
între judecățile Tale am nădăjduit. (Psalmul 118, 43)**

**Răstignit pe cruce,
ai chemat pe oameni,
iar curată coasta Ta împungându-se,
tuturor iertare dai, lisuse-al meu.**

**Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. (Psalmul 118,
44)**

**Cel cu chip cuvios
Te gătește-ngrozit
și Te-ngroapă ca pe-un mort, cu smerenie,
de-ngroparea Ta înfricoșându-se.**

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. (Psalmul 118, 45)

**Sub pământ, de voie,
pogorând ca un mort,
Tu ridici de pe pământ, Hristoase, la cer
pe cei ce de-acolo au căzut demult.**

**Am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat.
(Psalmul 118, 46)**

**Deși Te-ai văzut mort,
dar ești viu Dumnezeu
și ridici de pe pământ, Hristoase, la cer,
pe cei ce de-acolo au căzut demult.**

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. (Psalmul 118, 47)

**Deși Te-ai văzut mort,
dar ești viu Dumnezeu
și pe oamenii cei morți, pe toți înviezi,
omorând de tot pe-al meu omorâtor.**

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat la îndreptările Tale. (Psalmul 118, 48)

**O, ce bucurie,
ce dulceață multă,
a fost ceea ce-a umplut pe toți cei din iad,
strălucind lumina Ta-n adâncul lui.**

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde! (Psalmul 118, 49)

**Îngroparea-Ți laud,
Patimilor mă-nchin;
și puterea Îți măresc, Milostivule,
prin care de patimi am fost dezlegat.**

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat. (Psalmul 118, 50)

**Asupra Ta, Doamne,
sabie-au ascuțit
și-a puternicului sabie s-a tocit,
iar cea din Eden se biruiește-acum.**

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut. (Psalmul 118, 51)

**Văzând mielușeaua
pe-al său Miel junghiat,
doborâtă de dureri striga și-ndemna
ca și turma să se tânguie cu ea.**

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat. (Psalmul 118, 52)

**În mormânt de Te-ngropi,
și în iad de cobori,
dar mormintele, lisuse, le-ai deșertat
și întregul iad, Hristoase, l-ai golit.**

Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta. (Psalmul 118, 53)

**De-a Ta voie, Doamne,
pogorând sub pământ,
pe toți oamenii din moarte i-ai înviat
și la slava Tatălui i-ai înălțat.**

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. (Psalmul 118, 54)

**Unul din Treime,
cu trupul, pentru noi,
defăimată moarte rabdă, binevoind;
se cutremură și soare și pământ.**

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta. (Psalmul 118, 55)

**Cei ce au fost demult
din izvor adăpați
și cu mană în pustie s-au săturat,
în mormânt Îl pun pe Hrănitorul lor.**

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. (Psalmul 118, 56)

**Ca un vinovat, stă
Cel Preadrept la Pilat
și la moartea cea nedreaptă e osândit
și Judecătoru-i răstignit pe lemn.**

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. (Psalmul 118, 57)

**O, vicleni farisei!
O, popor pătimaș!
Pentru ce-ai ales mai bine pe Baraba,
iar pe Domnul pentru ce L-ai răstignit?**

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău! (Psalmul 118, 58)

**Plăsmuind pe Adam
din pământ, cu mâna,
pentru dânsul Te-ai făcut om firesc în trup
și de bunăvoia Ta Te-ai răstignit.**

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale. (Psalmul 118, 59)

**Ascultând, Cuvinte,
de al Tău Părinte,
pân' la iadu-ngrozitor Tu Te-ai pogorât,
înviind tot neamul muritorilor.**

60) Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. (Psalm 118,

**Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumină!
O, Iisus-al meu! O, Fiule preadorit!
Cu amar striga Fecioara și jelea.**

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat. (Psalmul 118, 61)

**Ceata celor pizmași,
care L-au răstignit,
rușinează-se măcar, înviind Hristos,
de mahrama și de giulgiurile Lui.**

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile drepătății Tale. (Psalmul 118, 62)

**Vino, ucigașe,
vânzător ucenic,
și pricina răutății arată-ne-o:
Pentru ce-ai ajuns tu pe Hristos să-L vinzi?**

Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. (Psalmul 118, 63)

**Iubitor de oameni
te prefaci, nebune,
orb, nemernic, ne-mpăcat, vânzătorule,
tu, ce mirul ai voit să-L vinzi pe bani.**

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață! (Psalmul 118, 64)

**Cu ce preț ai vândut
Sfântul Mir cel ceresc?
sau ce lucru de El vrednic în schimb ai luat?
nebuie-aflași, preablestemat satan!**

65) Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. (Psalm 118,

**De iubești pe săraci
și mâhnit ești de mir
ce se varsă, curățind suflet păcătos,
cum pe-arginți pe-a tuturor Lumină vinzi?**

Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut! (Psalmul 118, 66)

**O, Cuvinte, Doamne,
o, al meu dulce Fiu,
îngroparea-Ți de trei zile cum voi răbda?
Mi se rupe inima ca unei Maici.**

**Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.
(Psalmul 118, 67)**

**Cine-mi va da lacrimi
și izvor nesecat,
ca să plâng pe lisus, dulcele meu Fiu?
A strigat Fecioara, Maica Domnului.**

**Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale!
(Psalmul 118, 68)**

**O, munți și vâlcele
și mulțimi de oameni,
tânguiți-vă și plângeți cu mine toți
și jeliți cu Maica Domnului ceresc!**

**Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima
mea voi cerceta poruncile Tale. (Psalmul 118, 69)**

**Când am să Te mai văd,
veșnică Lumină,
bucuria și dulceața sufletului?
A strigat Fecioara, tânguindu-se.**

**Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.
(Psalmul 118, 70)**

**Deși ca o piatră,
tare și tăioasă,
ai primit a Te tăia, dar ne-ai izvorât
râu de viață vie, veșnice Izvor.**

**Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. (Psalmul 118,
71)**

**Ca dintr-o fântână,
din îndoitul râu,
ce din coasta Ta a curs, noi ne adăpăm**

și viața veșnică o moștenim.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint. (Psalmul 118, 72)

*Voind Tu, Cuvinte,
în mormânt Te-ai văzut;
dar ești viu și Te ridici din morți, cum ai spus,
cu-nvierea Ta, Mântuitorule.*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

*Te cântăm, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
împreună și cu Tatăl și Duhul Sfânt
și-ngroparea Ta cea sfântă preamărim.*

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

*Fericimu-Te toți,
Maica lui Dumnezeu,
și cinstim, cei credincioși, punerea-n mormânt,
a Fiului tău și-al nostru Dumnezeu.*

Și iarăși Troparul întâi:

*În mormânt, Viață,
pus ai fost, Hristoase,
și s-au spăimântat oștirile îngerești
plecăciunea Ta cea multă preamărind.*

Ectenia mică

PREOTUL: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!

STRANA: Doamne, miluiește!

***PREOTUL: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi,
Dumnezeule, cu harul Tău!***

STRANA: Doamne, miluiește!

***PREOTUL: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna
noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să
o pomenim!***

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: **C**ă S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit Împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

STAREA A DOUA

*Cădește al doilea preot, când sunt mai mulți preoți, la fel ca la starea întâi, sau însuși preotul dacă este un singur preot. Apoi, începe rar și cu glas lin pe **glasul 5**:*

Cuvine-se, dar,
să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe Cruce mâinile Ți-ai întins,
și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. (Psalmul 118, 73)

Cuvine-se, dar,
să-Ți dăm slavă, Ziditor a toate,
căci din patimi Tu ne-ai scos, prin Patima Ta,
și din stricăciune toți ne-am izbăvit.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. (Psalmul 118, 74)

Soarele-a apus
iar pământul s-a clintit, Cuvinte,
apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
și cu trupul în mormânt punându-Te.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt Judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. (Psalmul 118, 75)

Somn învietoare
în mormânt dormind, Hristoase Doamne,
din cel greu somn al păcatului ai sculat
întreg neamul omenesc cel păcătos.

Facă-se dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău! (Psalmul 118, 76)

Una-ntre femei
Te-am născut Fiu, fără de durere;

**dar acum sufăr dureri, prin Patima Ta,
cea Curată, mult jelindu-se, zicea.**

**Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea
este! (Psalmul 118, 77)**

**Sus văzându-Te,
de Părinte nedespărțit, Doamne,
iară jos cu trupul mort, sub pământ fiind,
Serafimii s-au înfricoșat acum.**

**Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit iar eu voi
cugeta la poruncile Tale. (Psalmul 118, 78)**

**Răstignindu-Te,
s-a rupt tâmpla templului prin mijloc
și și-ascund luminătorii lumina lor,
sub pământ Tu, Soare, ascunzându-Te.**

**Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile
Tale! (Psalmul 118, 79)**

**Cela ce cu-n semn
a făcut la început pământul,
azi apune sub pământ, ca un muritor.
Îngrozește-te de-aceasta, cerule!**

**Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez!
(Psalmul 118, 80)**

**Sub pământ apui
Cela ce-ai făcut pe om cu mâna,
ca pe oameni să-i înalți din căderea lor,
cu tăria Ta atotputernică.**

**Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am
nădăjduit. (Psalmul 118, 81)**

**Veniți să cântăm
lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
ca femeile, ce mir au adus atunci,
s-auzim cu ele: Bucurați-vă!**

**Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia?
(Psalmul 118, 82)**

**Cu adevărat,
necat Mir ești, Cuvinte Doamne;**

**pentru-aceea și femeile mir Ți-aduc,
Celui viu, ca unui mort și îngropat.**

**Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.
(Psalmul 118, 83)**

**Cu-ngroparea Ta
ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
și cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
și din stricăciune lumea mântuiești.**

**Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?
(Psalmul 118, 84)**

**Râu de viață ești
ce din Tatăl curgi, Înțelepciune,
iar în groapă apunând, viață dăruiești,
celor din adâncurile iadului.**

**Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta,
Doamne. (Psalmul 118, 85)**

**Ca să înnoiesc
firea oamenilor cea zdrobită,
Eu cu moartea Mi-am rănit trupul Meu, voind;
deci, jelind, nu-ți bate pieptul, Maica Mea.**

**Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!
(Psalmul 118, 86)**

**Sub pământ apui,
Cel ce ești Luceafăr al dreptății,
și pe morți i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
alungând din iad tot întunericul.**

**Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile
Tale. (Psalmul 118, 87)**

**Bob cu două firi
Dătătorul de viață, astăzi,
în adânc pământ, cu lacrimi Se seamănă;
răsărind El iar, lumea va bucura.**

După mila Ta, viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii mele! (Psalmul 118, 88)

**S-a temut Adam,
Dumnezeu umblând în rai, atuncea,
iar acum s-a bucurat c-ai venit la iad;**

căci căzând atunci, acum s-a ridicat.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer. (Psalmul 118, 89)

**Maica Ta acum
varsă râuri de lacrimi, Hristoase,
și-a strigat, când Te-a văzut cu trupu-n mormânt:
Înviază, Fiule, precum ai spus!**

**În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.
(Psalmul 118, 90)**

**Iosif Te-a ascuns,
cu evlavie, în groapă nouă;
și cântări dumnezeiești, de-ngroparea Ta,
Ți-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.**

**După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. (Psalmul 118,
91)**

**Doamne, Maica Ta,
pironit văzându-Te pe cruce,
de amară întristare, sufletul ei
s-a pătruns de cuie și de sabie.**

**De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul
meu. (Psalmul 118, 92)**

**Maica Ta, văzând
adăparea Ta cu fiere, Doamne,
Cel ce ești dulceața lumii noastre întregi,
fața ei cu-amare lacrimi a udat.**

**În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.
(Psalmul 118, 93)**

**Rău m-am întristat
și răunchii mi se rup, Cuvinte,
junghierea Ta nedreaptă văzându-o,
zis-a Preacurata, tânguindu-se.**

**Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. (Psalmul
118, 94)**

**Cum am să-Ți închid
ochii dulci și-a' Tale buze, Doamne,
și cum, dar, ca pe un mort Te voi îngropa?,**

Iosif a strigat, înfricoșându-se.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. (Psalmul 118, 95)

Jalnice cântări

Iosif și cu Nicodim cântă

lui Hristos ce S-a-ngropat, acum, în mormânt

și cu dânșii cântă cetele cerești.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. (Psalmul 118, 96)

Sub pământ apui

Tu, Hristoase, Soare al dreptății;

deci și buna Maica Ta, care Te-a născut,

de dureri se stinge, nevăzându-Te.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. (Psalmul 118, 97)

Iadul s-a-ngrozit

Dătătorule de viață, Doamne,

când prădată și-a văzut bogăția lui

și-nviați pe morții cei legați din veac.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este. (Psalmul 118, 98)

Soare luminos

după noapte strălucește, Doamne;

iar Tu, după moartea Ta, strălucești mai mult,

înviind din groapă ca un Dumnezeu.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este. (Psalmul 118, 99)

Ziditorule,

dacă Te-a primit în sân pământul

s-a clintit de frica Ta, Preaputernice,

și pe morți cutremurul i-a deșteptat.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. (Psalmul 118, 100)

O, Hristoase-al meu!

Iosif și Nicodim cu miruri,

**Într-un chip deosebit, acum Te gătesc
strigând: O, pământ, înfricoșează-te!**

**De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc
cuvintele Tale. (Psalmul 118, 101)**

**Doamne, ai apus
și cu Tine-a soarelui lumină;
iar făptura de cutremur cuprins-a fost,
Făcător al tuturor vestindu-Te.**

**De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege. (Psalmul 118,
102)**

**Piatra cea din unghi
o acoperă piatra tăiată
și pe Domnu-L pune-n groapă un muritor.
Înfioară-te acum, pământule!**

**Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în
gura mea! (Psalmul 118, 103)**

**Vezi-ne aici:
ucenicul cel iubit și Maica,
și cu dulce glas răspunde-ne, Fiule!
a strigat Curata, cu amar plângând.**

**Din poruncile Tale m-am priceput; pentru aceasta am urât toată calea
nedreptății. (Psalmul 118, 104)**

**Tu, ca Cel ce ești
de viață dătător, Cuvinte,
n-ai ucis pe cei ce Te-au răstignit acum,
ci-mpreună și pe ai lor morți înviezi.**

**Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele. (Psalmul
118, 105)**

**Nici chip ai avut,
nici frum'sețe, când pătimeai, Doamne;
însă mult ai strălucit, când ai înviat,
și cu sfinte raze ne-ai împodobit.**

**Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. (Psalmul
118, 106)**

**Ai apus în trup,
sub pământ, nestinsule Luceafăr;**

**și aceasta neputând vedea soarele,
în amiază-zi el s-a întunecat.**

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău!
(Psalmul 118, 107)

**Luna, soarele
se întunecă-mpreună, Doamne,
și robi binevoitori Ți s-au arătat
și în mantii negre s-au înveșmântat.**

**Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale
mă învață; (Psalmul 118, 108)**

**Chiar de-ai și murit,
dar sutașul, Dumnezeu Te știe;
iar eu cum Te voi atinge cu mâinile,
mă spăimânt, striga Iosif cel cu bun chip.**

**Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat. (Psalmul
118, 109)**

**A dormit Adam
și din coasta lui își scoase moarte;
Tu dormind acum, Cuvinte-al lui Dumnezeu,
lumii viață izvorăști din coasta Ta.**

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.
(Psalmul 118, 110)

**Ai dormit puțin
și-ai dat viață la cei morți, Hristoase,
și-nviind, ai înviat pe cei adormiți,
ce-adormiseră din veacuri, Bunule.**

Moștenit-am mărturiile Taie în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.
(Psalmul 118, 111)

**De ai și murit,
dar ai dat vinul de mântuire,
Viță, Care izvorăști viață tuturor;
Patima și Crucea Ta Ți le slăvesc.**

Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac spre răsplătire.
(Psalmul 118, 112)

**Cum pot suferi
cereștile Cete îndrăzneala**

**celor ce Te-au răstignit, Dumnezeuule,
când Te văd gol, sângerat și osândit?**

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit. (Psalmul 118, 113)

**O, neam păcătos,
și-ndărătnic, ce-ai primit arvuna!
Cunoscut-ai ridicarea bisericii;
pentru ce, dar, pe Hristos L-ai osândit?**

**Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.
(Psalmul 118, 114)**

**În batjocură
tu îmbraci pe împodobitorul,
Care cerul a-ntărit și-a împodobit
tot pământul, într-un chip preaminunat.**

**Depărtați-vă de la mine cei vicleni și voi cerceta poruncile Dumnezeului
meu! (Psalmul 118, 115)**

**Ca un pelican,
Te-ai rănit în coasta Ta, Cuvinte;
și-ai dat viață l-ai Tăi fii, care au murit,
răspândind asupra lor izvoare vii.**

**Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine
așteptarea mea! (Psalmul 118, 116)**

**Oarecând Naví,
opri soarele, zdrobind dușmanii;
iar Tu, Soare, ascunzându-Ți lumina Ta,
ai zdrobit pe-al iadului stăpânitor.**

**Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea!
(Psalmul 118, 117)**

**Nu Te-ai despărțit
de-al Părintelui sân, Milostive,
chiar binevoind a lua chip de muritor;
și în iad, Hristoase-al meu, Te-ai pogorât.**

**Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că
nedrept este gândul lor. (Psalmul 118, 118)**

**Răstignit pe lemn,
Cel ce pui pământul peste ape,**

**În pământ, fără suflare, acum cobori;
care lucru nerăbdându-l, tremură.**

**Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta
am iubit mărturiile Tale, pururea. (Psalmul 118, 119)**

**Vai, o, Fiul meu!
Preacurata jelește și zice,
că pe Care-L așteptam ca pe-un Împărat,
osândit acum pe cruce Îl privesc!**

**Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut!
(Psalmul 118, 120)**

**Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine;
el mi-a spus că-mpărăția Fiului meu
este o împărăție veșnică.**

**Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac
strâmbătate! (Psalmul 118, 121)**

**Vai, s-a împlinit
a lui Simeon prorocie
că prin inima mea sabie a trecut;
O, Emanuile, Cel ce ești cu noi!**

**Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri!
(Psalmul 118, 122)**

**Fariseilor!
rușinați-vă măcar de morții
înviați de Dătătorul vieții lor,
Cel pe Care, plini de pizmă, L-ați ucis.**

**Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.
(Psalmul 118, 123)**

**S-a cutremurat
și lumina soarele și-a stins-o,
când în groapă Te-a văzut neînsuflețit;
nevăzuta mea lumină, Bunule!**

**Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață! (Psalmul
118, 124)**

**Cu amar plângea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,**

**când pe Tine Te-a văzut acum în mormânt;
pe Cel fără început și Dumnezeu!**

Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale!
(Psalmul 118, 125)

**Maica Precista
omorârea Ta văzând, Hristoase,
cu adânc-amărăciune, Ție-Ți grăia:
să nu zăbovești, Viață, între morți!**

**Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. (Psalmul
118, 126)**

**ladul cel cumplit
tremura, când Te-a văzut pe Tine,
veșnic Soare al mării, Hristoase-al meu,
și degrab a dat din el pe cei legați.**

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul.
(Psalmul 118, 127)

**Ce priveriște
mare și grozav-acum se vede;
căci al vieții Dătător moarte-a suferit,
voind El să dea viață tuturor!**

**Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea
nedreaptă am urât. (Psalmul 118, 128)**

**Coasta Ți-au împuns,
mâinile Ți-au pironit, Stăpâne,
și cu rana Ta din coastă ai vindecat
ne-nfrânarea mâinilor strămoșilor.**

**Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul
meu. (Psalmul 118, 129)**

**Oarecând jelea
toată casa pe fiul Rahilei;
iar acum pe al Fecioarei Fiu Îl jelesc
Maica Lui și ceata Ucenicilor.**

**Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci! (Psalmul 118,
130)**

Palme și loviri

*I s-au dat lui Hristos peste față,
Celui ce cu mâna Sa pe om plăsmui,
și-a zdrobit cu totul ale fiarei fălci.*

Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit. (Psalmul 118, 131)

*Toți cei credincioși,
cu-ngroparea Ta scăpați de moarte,
Îți cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
răstignirea și-ngroparea Ta acum.*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

*Cel făr' de-nceput,
veșnice Părinte, Fiu și Duh Sfânt,
întărește-i ca un Bun, pe dreptcredincioși
și le dă izbând-asupra celor răi.*

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin!

*Ceea ce-ai născut,
Preacurată Fecioară, Viața,
potolește dezbinarea-n Biserică
și dă pace, ca o bună, tuturor.*

Se iarăși primul Tropar:

*Cuvine-se, dar,
să cădem la Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ți-ai întins,
și-ai zdrobit de tot puterea celui rău.*

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi,
Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna
noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să
o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: **P**e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru, Cel ce Te odihnești pe scaunul slavei cel de heruvimi și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

STRANA: **A**min!

STAREA A TREIA

*Cădește al treilea preot; sau însuși preotul, dacă e numai unul. După aceea, începe cu glas dulce a cânta, pe **glasul al 3-lea**:*

**Neamurile toate
laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase-al meu.**

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău! (Psalmul 118, 132)

***Arimateianul
cu plâns Te coboară
și în mormânt Te-ngroapă.***

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nicio fărădelege! (Psalmul 118, 133)

***De mir purtătoare,
mir Ție, Hristoase,
Ți-aduc cu sârguință.***

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale! (Psalmul 118, 134)

***Vino-ntreagă fire,
psalmi de îngropare
lui Hristos să-I aducem.***

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale! (Psalmul 118, 135)

***Pe Cel viu cu miruri,
ca pe-un mort să-L ungem,
cu mironosițele.***

**Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.
(Psalmul 118, 136)**

**Fericitul Iosif,
Trupul ce dă viață,
al lui Hristos, îngroapă.**

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. (Psalmul 118, 137)

**Cei hrăniți cu mană,
lovesc cu călcâiul
pe Binefăcătorul.**

**Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul. (Psalmul 118,
138)**

**Cei hrăniți cu mană,
oțet și cu fiere
Ți-aduc, Hristoase al meu.**

**Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.
(Psalmul 118, 139)**

**O, ce nebunie!
Pe Hristos omoară,
cei ce-au ucis pe profeți.**

**Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit foarte.
(Psalmul 118, 140)**

**Ca rob făr-de-minte,
a vândut l-u-da
pe-Adâncu-nțelepciunii.**

**Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. (Psalmul
118, 141)**

**Rob ajunge-acuma
vicleanul de Iuda,
cel ce-a vândut pe Domnul.**

**Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta este adevărul. (Psalmul 118,
142)**

**Zis-a înțeleptul:
Groapă-adâncă este
pornirea inimii lor.**

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. (Psalmul 118, 143)

***La cei făr' de lege
căile lor strâmbe
le sunt ciulini și curse.***

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu! (Psalmul 118, 144)

***Iosif și Nicodim
pe Domnul îngroapă,
cu toată cuviința.***

Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. (Psalmul 118, 145)

***Slavă Ție, Doamne,
Cel ce dai viață
și-n iad, puternic, cobori.***

Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale! (Psalmul 118, 146)

***Maica Preacurata
se jelea, Cuvinte,
văzându-Te mort acum.***

***Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăduit!
(Psalmul 118, 147)***

ATENȚIE! Se schimbă tonalitatea, cu una mai înaltă.

***Primăvară dulce.
Fiul meu preadulce,
frum'sețea unde Ți-a apus?***

***Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la cuvintele Tale.
(Psalmul 118, 148)***

***Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
când ai murit, Cuvinte.***

***Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază!
(Psalmul 118, 149)***

Vin cu mir să-L ungă,

**de mir purtătoare,
pe Hristos, Mirul ceresc.**

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat. (Psalmul 118, 150)

**Cu moartea pe moarte
o omori Tu, Doamne,
cu sfânta Ta putere.**

Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul. (Psalmul 118, 151)

**Piere-amăgitorul,
scapă amăgitul
cu-nțelepciunea-Ți, Doamne.**

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. (Psalmul 118, 152)

**Cade vânzătorul
în focul gheenei,
în groapa stricăciunii.**

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat! (Psalmul 118, 153)

**Curse și ciulini sunt
căile lui Iuda,
celui nebun și viclean.**

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu! (Psalmul 118, 154)

**Pier răstignitorii,
Împărate-a toate,
dumnezeiescule Fiu.**

Departate de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. (Psalmul 118, 155)

**Toți pier împreună
în groapa pierzării,
cei vărsători de sânge.**

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază! (Psalmul 118, 156)

Fiule din Tatăl,

**Împărat a toate,
cum ai primit Patimă?**

Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. (Psalmul 118, 157)

**Maica mielușeava,
Mielul ei pe Cruce
văzându-L, s-a tânguit.**

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale. (Psalmul 118, 158)

**Trupul ce dă viață
Iosif împreună
cu Nicodim îngroapă.**

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază! (Psalmul 118, 159)

**Mult înlăcrimată
a strigat Fecioara,
străpunsă de durere.**

Începutul cuvintelor Taie este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale. (Psalmul 118, 160)

**O, a mea lumină,
Fiul meu preadulce,
cum Te-ai ascuns în groapă?**

Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. (Psalmul 118, 161)

**Nu mai plânge Maică;
pe Adam și Eva
ca să-i slobod, Eu sufăr.**

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. (Psalmul 118, 162)

**Fiul meu, slăvescu-Ți
înalta-îndurare
prin care rabzi acestea.**

Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit. (Psalmul 118, 163)

Cu oțet și fiere

**Te-au adăpat, Doamne,
gustarea veche s-o strici.**

De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. (Psalmul 118, 164)

**Te-ai suit pe cruce,
Cel ce altădată
umbrei poporul sub nor.**

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc. (Psalmul 118, 165)

**De mir purtătoare,
venind I-a Ta groapă,
Ți-aduceau, Doamne, miruri.**

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. (Psalmul 118, 166)

**Scoală-Te-ndurate,
și pe noi ne scoate
din a gheenei groapă!**

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-ai iubit foarte. (Psalmul 118, 167)

**Doamne, înviază,
zicea, vărsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a născut.**

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. (Psalmul 118, 168)

**Degrabă-nviază,
alungând durerea
Curatei Maicii Tale!**

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește! (Psalmul 118, 169)

**Prinse-au fost de frică
cereștile cete,
când Te-au văzut mort, Doamne.**

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește! (Psalmul 118, 170)

**Iartă de greșeale,
pe cei ce, cu frică,**

cinstesc a' Tale Patimi.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndurările Tale!
(Psalmul 118, 171)

**O, înfricoșată,
străină vedere:
pământul cum Te-ascunde!**

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.
(Psalmul 118, 172)

**Altădat-un Iosif
Ți-a slujit în fugă,
și-acum Te-ngroapă altul.**

Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales! (Psalmul 118, 173)

**Plânge, Te jelește,
Preacurata-Ți Maică,
fiind Tu mort, Cuvinte.**

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea Mea este. (Psalmul 118, 174)

**Frică ia pe îngeri
de a Ta-ngropare,
o, Făcător a toate!**

Viu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.
(Psalmul 118, 175)

**Până-n zori, cu miruri
Ți-au stropit mormântul
cele înțelepțite.**

**Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu
le-am uitat!** (Psalmul 118, 176)

**Pace în Biserici,
lumii mântuire,
prin Învierea-Ți dă-ne!**

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

**O, Treime Sfântă,
Tată, Fiu și Duh Sfânt,
lumea o mântuiește.**

Și acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

**Robilor tăi, Maică,
dă-le ca să vadă
Sculara Fiului tău!**

Și iarăși Troparul întâi, pe tonalitatea mai joasă:

**Neamurile toate
laudă-ngropării
Ți-aduc, Hristoase al meu.**

Și îndată se cântă, pe glasul al 5-lea:

Binecuvântările Învierii

Alcătuire a lui Petru Lampadarie

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Soborul îngeresc
s-a mirat, văzându-Te pe Tine
între cei morți socotit fiind,
și puterea morții surpând, Mântuitorule,
și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l,
și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Pentru ce miruri, din milostivire,
cu lacrimi amestecați, o, ucenițelor?
Îngerul cel ce a strălucit la mormânt
a zis mironosițelor:
Vedeți voi groapa și înțelegeți
că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Foarte de dimineață,
mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se;
dar înaintea lor a stat Îngerul și a zis:
Vremea tânguiri a încetat, nu mai plângeți,
ci, Apostolilor, spuneți Învierea!

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Mironosițele femei,
cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plâneau:
iar Îngerul către ele a grăit, zicând:
De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți?
Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia
și Duhului Celui Sfânt!
Sfintei Treimi într-o ființă
cu Serafimii grăind:
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară,
de păcat pe Adam l-ai mântuit;
și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit;
și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași,
Cel ce S-a întrupat din Tine, Dumnezeu și om.

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi,
Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, prebinecuvântata, slăvita Stăpâna
noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să
o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos
Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: **C**ă Tu ești Împăratul păcii, Hristoase Dumnezeule nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Apoi se cântă: **Sedealna zilei - glasul 1**

Podobie: Mormântul Tău...

Cu giulgiu curat și cu miresme dumnezeiești, a uns preacurat trupul Tău Iosif, cerându-L la Pilat, și L-a pus în mormânt nou. Pentru aceasta, dis-diminează venind mironosițele femei, au grăit: Arată-ne nouă precum ai zis mai înainte, Hristoase, Învierea Ta!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Altă Sedealnă - glasul 1

Podobie: Mormântul Tău...

Spăimântatu-s-au cetele îngerilor, văzând pe Cel ce șade în sânurile Tatălui cel nemuritor, cum a fost pus în mormânt ca un mort; pe Care-L înconjoară cetele îngerești și-L slăvesc împreună cu morții cei din iad, ca pe un Făcător și Domn.

Apoi se face (dacă se face) citire din Tâlcuirea Sfântului Ioan Gură de Aur, la Evanghelia de la Matei: Iar a doua zi care vine după Vineri...

CÂNTĂREȚUL citește: **Psalmul 50**

- M**iluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
- și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea!
- S**pală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește!
- C**ă fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.
- Ț**ie Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.
- C**ă, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.
- C**ă, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și Duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele!

12. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește!

14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta!

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului!

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

PREOTUL: **C***u mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia născut Fiului Tău, cu care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: **A**min!

Canonul de rugăciune

Irmosul de două ori, iar troparele pe 12 și iarăși Irmosul, în amândouă stranele, împreună.

Acest Canon, de la Cântarea întâi până la Cântarea a 6-a, este alcătuit de Marcu monahul, episcopul Idruntului. Imoasele sunt alcătuite de monahia Casia. Iar de la Cântarea a 6-a până la sfârșit sunt alcătuite de Cosma Aghiopolitul.

Afară de Irmoase, celelalte tropare în grecește au acest acrostih: „Și astăzi laud Sâmbăta cea mare“.

Cântarea I

Irmosul - glasul 6

Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit. *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Doamne Dumnezeu meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voi cânta Ție, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta, și moartea și iadul cu moartea Ta ai omorât.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; că mai presus de gând Te-ai văzut mort, Începătorule al vieții.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Ca să umpli toate de slava Ta, Te-ai pogorât în cele dedesubtul pământului; că nu s-a ascuns de Tine ființa mea cea din Adam, și, îngropându-Te, m-ai înnoit pe mine cel stricat, lubitorule de oameni.

Cântarea 1 (Irmosul) - glasul 6

Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a

Irmosul - glasul 6

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este Sfânt, afară de Tine, Doamne! *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Închipuirile îngropării Tale le-ai arătat, înmulțind vedeniile; iar acum cele ascunse ale Tale, văzute le-ai făcut cu dumnezeiască bărbăție și celor din iad, Stăpâne, care strigă: Nu este Sfânt, afară de Tine, Doamne!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Întinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iar cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorule, și cu mormântul ai dezlegat pe cei legați, care strigau: Nu este Sfânt, afară de Tine, Doamne!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

În mormânt și sub peceți Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bunăvoie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cântă: Nu este Sfânt, afară de Tine, Doamne, lubitorule de oameni!

Cântarea a 3-a (Irmosul) - glasul 6

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura spânzurat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, strigând: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne! (... mai lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

Sedealna – glasul 1

Însăși podobia:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul, Dumnezeul nostru.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul, Dumnezeuul nostru.

Cântarea a 4-a

Irmosul - glasul 6

Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se, a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic. *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Astăzi ai sfințit ziua a șaptea, pe care o ai binecuvântat întâi cu încetarea lucrărilor; că toate le prefaci și le înnoiești, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, și iarăși zidindu-ne.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău de trup s-a despărțit; că a rupt amândouă legăturile: a morții și a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amărât văzându-Te om îndumnezeit, rănit de bătăi și Atotputernic; și de înfricoșătorul Tău chip a rămas fără de glas.

Cântarea a 4-a (Irmosul) - glasul 6

Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se, a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Cântarea a 5-a

Irmosul - glasul 6

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, de noapte mâncând, a grăit: Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura. *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Înnoiești pe pământeni, Ziditorule, făcându-Te pământean; și giulgiul și mormântul arată taina ce este întru Tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios înseamnă sfatul celui ce Te-a născut, Care m-a înnoit în Tine cu mare cuviință.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Prin moarte ai prefăcut omorârea, prin îngropare stricăciunea; că nesticăcios ai făcut trupul pe care l-ai luat, cu dumnezeiasca cuviință făcându-l nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n-a văzut stricăciune; nici sufletul Tău n-a rămas în iad, care este lucru necuvenit.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Ieșind, Ziditorul meu, din ceea ce nu știe de bărbat, și fiind împuns cu sulița în coastă, dintru aceea ai făcut înnoire Evei, făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn făcător de viață, și ridicând viața din somn și din stricăciune, ca un Atotputernic.

Cântarea a 5-a (Irmosul) - glasul 6

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, de noapte mâncând, a grăit: **Î**nvia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura.

Cântarea a 6-a

Irmosul - glasul 6

Prins a fost, dar nu a fost ținut în pântecul chitului Iona; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o. *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despărțit, Cuvinte, de trupul pe care l-ai luat; că de s-a și stricat Templul Tău în vremea Pătimirii, și așa unul era ipostasul Dumnezeirii și al trupului Tău; că în amândouă Unul ești, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu și om.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Greșeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iar nu ucigătoare de Dumnezeu. Că deși a pățimit firea trupului Tău celui de țărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din Tine o ai prefăcut întru nesticăciune, și din Înviere ai arătat izvorul vieții celei nesticăcioase.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Împărățit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a rămas în veci; că Tu, Puternice, fiind pus în groapă, cu palma cea începătoare de viață ai rupt încuietorile morții; și ai propovăduit celor ce dormeau acolo din veac izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, cel dintâi înviat din morți.

Cântarea a 6-a (Irmosul) - glasul 6

Prins a fost, dar nu a fost ținut în pânțele chitului Iona; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o. (...mai lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: *Că tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: **A**min!

Condacul – glasul 6

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort, și cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-Se, în mormânt a fost pus ca un mort, Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și grăind: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos adormind, va învia a treia zi.

Icos (se citește)

Cel ce cuprinde toate s-a înălțat pe Cruce, și se tânguiește toată zidirea, văzându-L răstignit gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tănuit lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despicat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească învierea lui Hristos. Iar femeile au grăit: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Sinaxar

În această zi, pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, episcopul Râmnicului, a Sfântului Sfințitului Mucenic Antipa, episcopul Pergamului, a Preacuvioasei Trifena din Cizic și a Preacuviosului Părintelui nostru Farmutie. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi! Amin!

În Sfânta și Marea Sâmbătă prăznuim îngroparea dumnezeiască și trupească a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea în iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.

Stih: *O stași, degeaba mai păziți mormântul, căci pe Cel ce-i viața, nu-L ține pământul!*

Cele patruzeci de zile ale Postului Mare întrec pe celelalte zile; iar săptămâna mare este cea mai importantă; și iarăși săptămâna mare culminează cu Sfânta și Marea zi de Sâmbătă.

Se numește săptămâna mare nu pentru că zilele ei ar fi mai mari sau ar avea mai multe ceasuri, ci pentru că de-a lungul ei s-au săvârșit și mai cu seamă azi, minunile mari și mai presus de fire și faptele neobișnuite ale Mântuitorului nostru. Căci, după cum la întâia facere a lumii, Dumnezeu, săvârșind toate lucrurile, și în urmă în ziua a șasea a creat pe om, făptura cea mai de seamă, iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile Lui și a sfințit ziua, numind-o Sâmbătă, care se tâlcuiește odihnă, tot așa și la facerea lumii celei spirituale, săvârșind toate în chipul cel mai bun, în ziua a șasea a creat din nou pe omul stricat și, înnoindu-l iarăși prin Crucea cea de viață purtătoare, S-a odihnit încă o dată cu o odihnă desăvârșită, de toate lucrurile Lui, dătătoare de viață și mântuitoare.

Cuvântul lui Dumnezeu a stat cu trupul în mormânt, iar cu sufletul Lui curat și dumnezeiesc se pogoră și în iad. Sufletul a fost despărțit prin moarte de trup și l-a dat în mâinile Tatălui. Tot Tatălui l-a dat și propriul Său sânge, fără să-l fi cerut; iar sângele Lui a fost preț de răscumpărare pentru noi.

Sufletul Domnului n-a fost ținut în iad ca sufletele celorlalți Sfinți. Cum putea, oare, să fie ținut, odată ce n-avea asupra Lui, ca ceilalți drepti, nimic din păcatul strămoșesc?

Dar nici dușmanul nostru, diavolul, n-a luat sângele prin care am fost răscumpărați, cu toate că noi eram în stăpânirea lui. Cum putea, oare, să ia sângele Lui din altă parte decât de la Dumnezeu? Dar, oare, tâlharul de diavol putea să-L ia chiar pe Dumnezeu?

Domnul nostru Iisus Hristos a locuit trupește în mormânt și cu Dumnezeirea, care era strâns unită cu trupul. A fost împreună cu tâlharul în Rai; a fost și în iad, după cum s-a spus, împreună cu sufletul Lui îndumnezeit. Într-un chip mai presus de fire Hristos Dumnezeu necuprins era cu Tatăl, împărățind împreună cu Duhul. Era pretutindeni; Dumnezeirea n-a suferit nimic în mormânt, după cum n-a suferit nimic pe Cruce.

Trupul Domnului a suferit și stricăciune, adică despărțirea sufletului de trup, dar nicidecum stricăciune în înțelesul unei putreziri a trupului și o nimicire desăvârșită a mădurelor. Iar Iosif, coborând de pe Cruce sfântul trup al Domnului, l-a înmormântat într-un mormânt nou, astupând cu o piatră intrarea mormântului.

Într-adevăr, iudeii s-au dus Vineri la Pilat și i-au spus: „Ne-am adus aminte că înșelătorul acela a spus pe când trăia, că după trei zile se va scula. Ni se pare că este bine ca prin puterea ta să poruncești să se întărească mormântul cu ostași“. Dacă este un înșelător, pentru ce, iudeilor, l-ați ascultat cu râvnă cuvintele Lui pe când trăia? Dar când a spus Hristos: „Mă voi scula?“ Poate că iudeii au scos asta din pilda cu Ioná. Negreșit ei sunt fără de judecată când cer să fie întărit mormântul ca să nu se fure cumva trupul. O, cât sunt de lipsiți de judecată! Nu știau că ceea ce făceau în sprijinul lor, o făceau împotriva lor!

Pilat a dat poruncă, și ei împreună cu o ceată de ostași au întărit mormântul și l-au și pecetluit. Și s-a făcut asta pentru a nu se pune la îndoială Învierea Domnului, o dată ce erau străine și paza și pecetea. Dar deodată iadul se strânge și se cutremură, când simte puterea mai tare a Domnului; și după puțină vreme a înviat Hristos, piatra cea tare și din capul unghiului, și a scos pe cei ținuți din veac, din iad.

Cu pogorârea Ta nespusă, Hristoase Dumnezeule nostru, miluiește-ne pe noi! Amin!

Cântarea a 7-a

Irmosul - glasul 6

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat! *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Rănit-u-s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce s-a rănit în coastă cu sulița, și a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeiesc, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Bogat este mormântul, că primind în sine pe Făcătorul ca pe un adormit, s-a arătat dumnezeiască vistierie de viață, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

După obiceiul pentru cei morți, a primit punerea în mormânt Viața tuturor, și a arătat mormântul izvor al Învierii, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad și în mormânt și în Eden nedespărțită, împreună cu Tatăl și cu Duhul, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Cântarea a 7-a (Irmosul) - glasul 6

Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmosul - glasul 6

Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine temeliiile pământului! Că iată este socotit între cei morți, Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii! *(de două ori)*

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut, că al doilea Adam, Cel ce locuiește întru înălțime, S-a pogorât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, laudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Înceta-t-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimicos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, L-a cerut și L-a îngropat strigând: Tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bunăvoie se pecetluiește sub pământ, Cel ce locuiește întru înălțime, și este hulit Dumnezeu ca un înșelător. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L, întru toți vecii!

Cântarea a 8-a (Irmosul) - glasul 6

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii!*

Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine temeliiile pământului! Că iată este socotit între cei morți, Cel ce locuiește întru înălțime, și în mormânt mic, ca un străin, este primit. Pe Care, tineri, binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii! (... lung)

PREOTUL: *Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o slăvim!*

Nu se cântă „Ceea ce ești mai cinstită...”, ci Irmosul și Troparele Cântării a 9-a:

Cântarea a 9-a

Irmosul - glasul 6

Nu te tângui pentru Mine Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pânțele fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța întru slavă ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc. (de două ori)

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Întru străină nașterea Ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar Te scoală, ca să fiu mărită!

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Mă acoperă pământul voind Eu, dar se înfricoșează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbândirii; că ucigând, ca un Dumnezeu, pe vrăjmași cu Crucea, iarăși voi învia și te voi mări.

Acrostih: *Și astăzi laud Sâmbăta cea mare!*

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământenii, că vrăjmașul, iadul, a fost prădat! Femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

Cântarea a 9-a (Irmosul) - glasul 6

Nu te tângui pentru Mine Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pânțele fără de sămânță! Că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța întru slavă ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc. (...lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin! Apoi, de obicei pe glasul al 2-lea:*

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru! (de trei ori)

Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui (o închinăciune), că sfânt este!

Stihirile Laudelor din Triod - glasul 2, însuși glasul

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte! Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalmul 148, 1)

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui! Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Psalmul 148, 2)

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui! (Psalmul 150, 2)

Astăzi cuprinde mormântul pe Cel ce cuprinde făptura cu palma; acoperă piatra pe Cel ce acoperă cerurile cu bunătatea; doarme Viața și iadul se cutremură, și Adam din legături se dezleagă. Slavă rânduiei Tale, prin care săvârșind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veșnică, prin Sfântă Învierea Ta cea din morți!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută! (Psalmul 150, 3)

Ce este această priveliște ce se vede? Ce este această încetare? Împăratul veacurilor săvârșind rânduiala cea prin patimă, petrece sâmbăta în mormânt, dându-ne nouă odihnă. Acestuia să zicem: Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu împărățești în veci, Cel ce ai nemăsurată mare milă!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe! (Psalmul 150, 4)

Veniți să vedem viața noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pe cei ce zac în morminte! Veniți astăzi ca, văzând adormit pe Cel din Iuda, să-I grăim ca prorocul, zicând: Culcându-Te ai adormit ca un leu, cine Te va deștepta pe Tine, Împărate? Dar Te scoală cu puterea Ta însuși, Cel ce Te-ai dat pentru noi de bunăvoie, Doamne, slavă Ție!

Glasul 6

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare! Toată suflarea să laude pe Domnul! (Psalmul 150, 5-6)

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus, și L-a pus pe El în mormânt nou al său; că era să iasă El din groapă, ca dintr-o cămară. Cel ce ai sfărâmat puterea morții și ai deschis oamenilor ușile raiului, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Glasul 6

Ziuă de astăzi, mai înainte a închipuit-o cu taină marele Moise zicând: Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea, că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnei, în care S-a odihnit de toate lucrările Sale, Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rânduiala morții după trup odihnindu-Se. Și la ceea ce era iarăși întorcându-Se, prin Înviere, ne-a dăruit nouă viața veșnică, ca un bun și iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Glăsul 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a izbăvit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție! (...mai lung)

PREOTUL: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

În vremea Doxologiei, preotul intră în Sfântul Altar și se îmbracă în toate veșmintele; iar când sunt mai mulți preoți și diaconi, se îmbracă în toate veșmintele numai preotul întâistător, adică protosul sau proestosul și diaconii; ceilalți având numai epitrahile și sfite.

leșind și așezându-se în jurul Sfântului Epitaf, așteaptă sfârșitul Doxologiei.

STRANA cântă pe glasul Stihirii de la „Slavă...“:

Doxologia mare - glasul 6

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, îți mulțumim Ție, Te slăvim pe Tine, pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ștergi păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ștergi păcatele lumii!

Priimește rugăciunile noastre, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi!

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl, amin!

În toate zilele bine Te vom cuvânta și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi!

Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin!

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărduit întru Tine!

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale! *(de trei ori)*

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam; eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție!

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu!

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

La primul „Sfinte Dumnezeule...”, preotul sau întâistătorul cădește Sfântul Epitaf de trei ori, în chipul crucii, iar la al treilea „Sfinte Dumnezeule...”, preotul sau întâistătorul ia Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, iar preoții sau episcopii bisericii ridică Sfântul Epitaf, purtându-l deasupra capului preotului protos și încep ocolirea bisericii, mergând înainte cei rânduiți din timp cu toaca de mână, Crucea procesională, felinare, prapori și lumânări, și diaconii cu cădelnițe.

În timpul înconjurării bisericii, în dreptul absidelor, se rostesc Ecteniile, astfel:

Ectenia

Cântăreții cântând: „Sfinte Dumnezeule...” se opresc în dreptul absidei din partea de miazăzi (Sud), unde

PREOTUL rostește: **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA: **D**oamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm!**

STRANA: **Doamne, miluiește! (de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindenii, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor!**

STRANA: **Doamne, miluiește! (de trei ori)**

PREOTUL: **Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!**

STRANA: **Amin!**

Ectenia

Apoi merg mai departe, în jurul bisericii, cântând: „Sfinte tare...” și, oprindu-se în dreptul Altarului (Est).

PREOTUL rostește: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!**

STRANA: **Doamne, miluiește! (funebru, de trei ori)**

PREOTUL: **Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai acestui sfânt locaș și pentru cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri, dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindenii!**

STRANA: **Doamne, miluiește! (funebru, de trei ori)**

PREOTUL: **Că Tu ești Învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor!**

STRANA: **Amin!**

Ectenia

Cântând apoi: „Sfinte fără de moarte...”, vin în dreptul absidei dinspre miazănoapte (Nord), unde

PREOTUL rostește: **Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!**

STRANA: **Doamne, miluiește! (de trei ori)**

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru frații noștri preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri!*

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini!*

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: Amin!

Ectenia

PREOTUL, *ajungând din nou la ușa bisericii, rostește:* **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și multă milă!*

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm ca să se păzească acest sfânt locaș, țara aceasta, orașul (satul) acesta și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de musturarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi!*

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: **A**uzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi!

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: Amin!

După aceasta, preotul și purtătorii Sfântului Epitaf intră în biserică și, ajungând în fața Ușilor Împărătești,

PREOTUL (sau cel mai mare) rostește: **Să luăm aminte! Pace tuturor! Înțelepciune!, și intră în Altar prin Ușile Împărătești, așezând Sfântul Epitaf pe Sfânta Masă.**

SRANA cântă îndată: **Troparul - glasul 2**

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

apoi: **Troparul Prorociei - glasul 2**

Cel ce ții marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântuiești firea omenească de căderea cea din iad; și făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Cel ce ții marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântuiești firea omenească de căderea cea din iad; și făcându-ne nemuritori, să ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

PREOTUL: **Înțelepciune! Să luăm aminte!**

CÂNTĂREȚUL cântă: **Prochimenul - glasul 4**

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău! (Psalmul 43, 28)

Stih: **D**umnezeule, cu urechile noastre am auzit și părinții noștri ne-au spus nouă. (Psalmul 43, 1)

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău!

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi pentru numele Tău!

Și citește: **PAREMIA**

PREOTUL: **Înțelepciune!**

CÂNTĂREȚUL: **D**in prorocia lui Iezechiel, citire: (XXXVII, 1 – 14)

PREOTUL: **Să luăm aminte!**

CÂNTĂREȚUL citește: **F**ost-a mâna Domnului peste mine și m-a dus Domnul cu duhul și m-a așezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenești, și

m-a purtat împrejurul lor; dar iată oasele acestea erau foarte multe pe fața pământului și foarte uscate. Și mi-a zis Domnul: „Fiul omului, vor învia oare oasele acestea?“ Iar eu am zis: „Dumnezeule, numai Tu știi aceasta“. Domnul însă mi-a zis: „Prorocește asupra oaselor acestora și le zi: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată eu voi face să intre în voi duh și veți învia. Voi pune pe voi vine, și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi duh și veți învia și veți cunoaște că Eu sunt Domnul“. Prorocit-am, deci, cum mi se poruncise. Și când am prorocit, iată s-a făcut un sunet și o mișcare și oasele au început să se apropie, fiecare os la încheietura sa. Și am privit și eu și iată erau pe ele vine, și crescuse carne și piele le acoperea pe deasupra, iar duh nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: „Fiul omului, proorocește duhului, proorocește și zi duhului: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Duhule, vino din cele patru vânturi și suflă peste morții aceștia și vor învia!“ Deci am prorocit eu, cum mi se poruncise, și a intrat în ei duhul și au înviat, și mulțime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Și mi-a zis iarăși Domnul: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel. Iată ei zic: „S-au uscat oasele noastre și nădejdea noastră a pierit: suntem smulși din rădăcină“. De aceea proorocește și le spune: „Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre și vă voi duce în țara lui Israel. Astfel veți cunoaște că Eu sunt Domnul, când voi deschide mormintele voastre și vă voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre. Și voi pune în voi Duhul Meu și veți învia și vă voi așeza în țara voastră și veți cunoaște că Eu, Domnul, am zis aceasta și am făcut“, zice Domnul. *(se încheie melodios)*

Citirea Apostolului

PREOTUL: **S**ă luăm aminte! Pace tuturor!

CÂNTĂREȚUL: **Ș**i duhului tău! *După care, cu fața la Altar, cântă Prochimenul Apostolului, glas 7:*

Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până la sfârșit! *(Psalmul 9, 32)*

Stih: **L**ăuda-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. *(Psalmul 9, 1)*

PREOTUL: **Î**ntelepciune!

CÂNTĂREȚUL: **D**in Epistola întâi către Corinteni și din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

CÂNTĂREȚUL, *cu fața la Altar, citește Epistolele, I Corinteni, 5, 6-8; Galateni*

3, 13-14: **F**raților, semeția voastră nu e bună. Oare nu știți că puțin aluat dospește toată frământătura? Curățiți aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără aluat; căci Paștile nostru Hristos S-a jertfit pentru noi. De aceea să prăznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al vicleșugului, ci cu azimele curăției și ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se pentru noi blestem; pentru că scris este: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn, ca, prin Hristos Iisus, să vină la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca să primim, prin credință, făgăduința Duhului.

PREOTUL: **P**ace ție, cititorule!

CITITORUL: **Ș**i duhului tău! Aliluia! **Glasul al 5-lea:**

Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul! (*Psalmul 67, 1*)

Stih: **P**recum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de la fața focului! (*Psalmul 67, 2*)

Stih: **A**șa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se bucure! (*Psalmul 67, 2-3*)

Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Citirea Sfintei Evanghelii

PREOTUL: **Î**nțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: **D**in Sfânta Evanghelie de la Matei, citire.

STRANA: **S**lavă Ție, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte! *Apoi, dintre Sfintele Uși, citește Evanghelia de la Matei, 27, 62-66:*

În ziua aceea, care este după vineri, s-au adunat arhierii și fariseii la Pilat, Zicând: Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul Acela a spus, fiind încă în viață: După trei zile Mă voi scula. Deci, poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure și să spună poporului: S-a sculat din morți. Și va fi rătăcirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi. Pilat le-a zis: Aveți strajă; mergeți și întăriți cum știți. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul cu strajă, pecetluind piatra.

STRANA: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

PREOTUL: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: Doamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeul Părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai-marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai acestei sfinte biserici (mănăstiri) și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași (închinători), ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.

(Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului)

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: Amin!

Ectenia cererilor și plecarea capetelor

PREOTUL: *Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem!*

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* **D**ă, Doamne!

PREOTUL: *Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem!*

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem!

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem!

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem!

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem!

STRANA: **D**ă, Doamne!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: *Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: **A**min!

PREOTUL: *Pace tuturor!*

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: *Capetele noastre Domnului să le plecăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

Rugăciunea plecării capetelor

PREOTUL *rostește, în taină:* **D**oamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și cu ochiul Tău cel a toate văzător privești peste toată făptura, Ție ne închinăm cu smerenie și ne rugăm, Sfinte al Sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfânt locașul Tău, și ne binecuvintează pe toți! Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume!

După care, cu voce tare, rostește Ecfonisul: **C**ă al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Otpustul mare

PREOTUL: **Î**nțelepciune!

STRANA: **B**inecuvintează!

PREOTUL: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului!

PREOTUL: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

STRANA: **C**eea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

PREOTUL: **S**lavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

STRANA: **S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin! Doamne, miluiește! **(de trei ori)** Părinte, binecuvintează!

PREOTUL: **C**el ce, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, Pătimirile cele înfricoșătoare și Crucea cea de viață făcătoare și îngroparea cea de voie cu trupul a primit, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor!

STRANA: **A**min!

PREOTUL: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

STRANA: Amin! (*lung și melodios*)

